

[Oluf Pedersen.]

Nu ved jeg nok, det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard er så ivrig for, at alle skal rende sammen, så man næsten kan sige, at det ærede medlem helst ønsker et folketing, hvor ingen partier stemmer imod hinanden; så helligt skal det snart være! Men det er ikke meningen med folkestyret. Folkestyre betyder, at vi hver især siger vor mening og så drøfter opfattelserne og kommer til det rigtige resultat.

Jeg vil foreslå, at man afskaffer pristalsfamiliens direkte skat. Det drejer sig om 1 520 kr. om året, svarende til 46 points i pristallet. Mit forslag går altså ud på, at alle familier skal fritages for skat af den del af indkomsten, der ligger under ca. 12 000 kr. Resultatet vil antagelig knap svare til afvikling af pristalsfamiliens hele skat, men jeg vil regne med, at det vil komme til at dreje sig om en nedgang svarende til ca. 40 points i pristallet.

Med den bestående lønregulering efter pristallet — som jo en del af det høje tings medlemmer ønsker afskaffet — betyder en nedsættelse af skatterne automatisk, at også lønningerne falder. Jeg vil regne med, at hvis skatten som foreslået af mig gik ud af pristallet, ville lønningerne falde med omkring en halv snes procent.

Jeg vil endda tro, at hvis man gik til forhandling med tjenestemændene inden for stat og kommune, kunne man, når man tilbød dem en skatnedsættelse, antagelig få dem til at gå med til at tage en lønnedsættelse svarende til skatnedsættelsen allerede forlods. Derved kunne man nå frem til en besparelse for stat og kommuner på nær ved 300 mill. kr.

Endvidere må man vel nu, da selv de radikale er blevet modstandere af statsfinansiering, være blevet klar til at opgives statsfinansieringen, som jo er resulteret i, at vi her i landet har fået dobbelt så høj rente, som vi antagelig ellers ville have haft. Det vil sige, at det, som vi har givet til hjælp til en lavere rente, er resulteret i en renteforhøjelse, så at det slet ikke er blevet billigere at bygge, tværtimod. Statstilskud til betaling af renter driver nemlig blot rentefoden op. Ikke alene er selve omkostningerne steget ved statsindgreb, men også renten er steget, så resultatet er blevet,

at det, hvis man kom ud af statsfinansieringen, sikkert vil være muligt at gøre byggeriet billigere, end det er i dag.

Det vil igen betyde, at man uden at løbe nogen risiko for store stigninger i huslejen kunne komme bort fra den lejelov, som hindrer en naturlig fordeling af lejerne, sådan at enhver kom til at bo i den lejlighed, som passede bedst til vedkommende.

Nu er det imidlertid ganske klart — det tror jeg jeg må føje til — at når man vil væk fra statsfinansiering af de arbejdsskabte værdier og overlade finansieringen deraf til private, er det nødvendigt, at man inddrager til fællesskabet de samfundsskabte værdier, så at jordens værdi ikke skal finansieres, men kan modsvares af grundskylden; ellers får man ikke denne finansiering til den lave rente, som vi ønsker. Al ny grundværdistigning efter 1950 bør inddrages, når salg finder sted, så at man forhindrer, at stigningen pantsættes og kapitaliseres og bliver til falsk købekraft. I samme grad som vi forærer en prisstigning på et par milliarder kroner ufortjent til nogle borgere i landet, nødes man til at tilvejebringe et tilsvarende beløb fra den arbejdende befolkning, og det er dér, uretten ligger. Hvis ikke man gør det, får man det sammenbrud af pengevæsenet, som vi alle sammen er enige om, i alt fald principielt, vi ikke vil have — der er jo nogle, der gerne vil være med til det, som i virkeligheden skaber disse ulykker.

Jeg mener også, at man skulle gå til en frivillig overgang til grundskyld ved, at man afløste grundværdierne. Hvis man afløste grundværdierne, ville det være muligt ved ejendomsøvertagelse at få jorden uden købesum, og det vil sige, at så fik man finansieringsproblemet klaret sådan, at i stedet for, at samfundet nu finansierer de arbejdsskabte værdier, ville private komme til at finansiere dem, medens staten sørgede for, at de samfundsskabte værdier blev stillet til rådighed for borgerne, mod at de svarede deres afgifter deraf.

Endelig er der jo besparelsernes vej. Her mener jeg det måtte være muligt at tilvejebringe resten af det beløb, som er nødvendigt for at nå frem til den skattefritagelse for de familier, der har under cirka 12 000 kr. i indtægt, som jeg lige har omtalt.